

Občina Laško

Mestna ulica 2, 3270 Laško

KOMISIJA ZA MANDATNA VPRAŠANJA, VOLITVE IN IMENOVANJA

Številka: 430-182/2022

Datum: 27. 9. 2022

OBČINSKI SVET

Predlagam, da Občinski svet Laško na seji obravnava naslednjo

ZADEVO: PREDLOG SKLEPA O PODELITVI OBČINSKIH PRIZNANJ V LETU 2022

Gradivo pripravil: Kabinet župana

Finančne obveznosti: Sprejetje sklepa nima posebnih finančnih obveznosti za občino, razen izdelave priznanj.

Predstavniki predlagatelja na seji: Janko Cesar, predsednik KMVVI

Gradivo obravnaval: KMVVI, dne 26. 9. 2022

Pristojnost in pravna podlaga:

- 4. člen Odloka o priznanjih Občine Laško (Uradni list RS, št. 13/09, 18/11)
- 21. člen Statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 79/15-UPB1, 68/2018, 61/19, 157/20)

Predlagam, da Občinski svet Laško v zvezi s predloženo zadevo sprejme naslednji

sklep:

V letu 2022 se podelijo naslednja občinska priznanja:

1. Naziv častni občan se podeli Jožetu Sadarju za dolgoletno uspešno delo na področju gospodarstva in družbenega življenja.
2. Zlati grb se podeli Andreju Brunšku za dolgoletno uspešno delo na področju strelstva.
3. Srebrni grb se podeli Antonu Šterbanu za dolgoletno predano delo na področju planinstva.
Srebrni grb se podeli Dragu Pušniku za dolgoletno predano delo na kulturnem in družbenem področju.
Srebrni grb se podeli Boštjanu Vrščaju za prispevek na področju turizma, kulturnega in družabnega življenja v Laškem.
4. Bronasti grb se podeli Alojzu Primonu za predano delo na področju radioamaterstva in gasilstva.
Bronasti grb se podeli dr. Alenki Hren Medved za prispevek pri odkrivanju in ohranjanju zgodovinskih dejstev na področju laške občine.
Bronasti grb se podeli Sari Čopar za vrhunske uspehe na področju športnega plezanja.
Bronasti grb se podeli Stanku Verstovšku za vrhunske dosežke na področju ultrakolesarstva.

Janko Cesar,
predsednik KMVVI, l. r.

Obrazložitev:

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je na osnovi izvedenega javnega razpisa na svoji seji obravnavala 11 prispelih predlogov, ki so bili podani s strani petnajstih predlagateljev. Sprejela je sklep, da se občinskemu svetu predlaga, da se v letošnjem letu podelita naziv častni občan, zlati grb, trije srebrni in štirje bronasti grbi.

Naziv častni občan se podeli Jožetu Sadarju za dolgoletno uspešno delo na področju gospodarstva in družbenega življenja.

Jože Sadar se je rodil leta 1942 v delavski družini v Laškem. Do konca vojne 1945 je otroška leta je naprej preživel v Hudi jami, šolska leta in mladost pa potem v Laškem. Po zaključeni Gimnaziji v Celju se je vpisal na študij ekonomije v Ljubljani. Po študiju se je najprej kot štipendist zaposlil v Železarni Štore, po enem letu pa v Pivovarni Laško, kjer je delal na področju investicij. Po odsluženi vojaščini se je vrnil v Laško ter v pivovarno, kjer je postopoma napredoval v vodjo komercialnega sektorja in bil vse do upokojitve v letu 2003 član nadvse uspešne vodstvene ekipe pivovarne. Ta čas je lepo opisal v knjigi "Laški pivovarji v obdobju 1963-2003, ki jo je izdal v samozaložbi v letu 2014. Vse do osamosvojitve je aktivno deloval v delovnih organih podjetja, v družbenopolitičnih organih občine, bil delegat v skupščinskih in samoupravnih organih občine, raznih komisijah, še posebej na področju gospodarstva ter organih krajevne skupnosti. Takrat je bil je član začasne in uspešne sanacijske uprave podjetja Bor Laško, ko se je le-to znašlo v težavah. Za uspešno sanacijo je prejel tudi priznanje krovnega podjetja Lesnina Ljubljana. V Krajevni skupnosti Laško je bil član organov ter v času od 1974 do 1978 predsednik Sveta KS. V tem času so se v mestu Laško končno začele asfaltirati ulice in poti, v obrobnih vaseh graditi vodovodi, nabavila so se večja delovna sredstva in stroji. Po osamosvojitvi pa je in še deluje v vrsti organov društev.

Na področju društvenega dela in življenja je bil že od mladosti vse skozi zelo aktiven. Pri športu, na področju rokometu in košarke, je aktivno deloval tako kot igralec in kot funkcionar. Košarkarski klub Laško je vodil dobrih 22 let. Pod njegovim vodstvom je klub postal pomemben športni kolektiv v državi, širši regiji in tudi Evropi. Neprecenljiva je njegova vloga pri zagotavljanju vrhunskih razmer za košarko in športa kot celote v Laškem, predvsem pri gradnji dvorane Tri lilije. Je tudi častni član Košarkarskega kluba.

V času vodenja pihalne godbe od leta 1985 do 1998, ko je godbo pod okrilje vzela Pivovarna Laško, so se nabavila nova glasbila, godba je zrasla v moderni orkester z zavidljivimi rezultati na področju pihalnih godb in mažoretk.

Velik pečat je Jože Sadar pustil v Turističnem društvu Laško, v odborih za prireditev Pivo in cvetje. Ker mu za marsikaj ni vseeno, se je angažiral, da so se v družinskem podjetju odločili, da odkupijo bivši Hotel Hum, ga prenovijo in vključijo v turistično ponudbo Laškega. Hotel so preimenovali v Hotel Špica in tako pripomogli k dvigu kvalitete gostinsko-hotelske ponudbe v mestu Laško.

Jože Sadar se ni nikoli na nobenem področju posebej izpostavljal. S svojim strokovnim in požrtvovalnim delom, znanjem, nasveti, s strokovno pomočjo in predlogi pa doprinesel k razvoju kraja in življenja ter s tem tudi občine Laško.

Za svoje uspešno delo je dobil številna družbena priznanja. Med drugimi tudi Red dela in Zlati grb Občine Laško. Našteto zgovorno priča o osebnosti, ki je vidno zaznamovala našo novejšo gospodarsko in krajevno zgodovino.

Zlati grb se podeli Andreju Brunšku za dolgoletno uspešno delo na področju strelstva.

Vrhunski strelec Andrej Brunšek zaključuje svojo izjemno tekmovalno pot, saj se je po preboleli težji bolezni posvetil treningom mlajših generacij, sam pa vzame v roko pištolo le še za sprostitev. Njegovi dolgoletni vrhunski dosežki so izjemnega pomena za razvoj in prepoznavnost občine Laško v Republiki Sloveniji in tudi v tujini.

Svojo športno pot je kot sedemletni deček začel leta 1969 v strelskem klubu Laško, kjer je z zračno puško leta 1976 postal mladinski republiški prvak, ko je v neposrednem boju premagal Rajmonda Debevca. Istega leta je osvojil 6. mesto na prvenstvu Jugoslavije. Usoda mu ni namenila nadaljevati

kariere s puško, zato je svojo pot nadaljeval v strelskem društvu Dušan Poženel v Rečici, kjer je pod mentorstvom Vinka Lavrinca najprej dosegel naslov državnega prvaka s pištolo velikega kalibra, kasneje pa še z malokalibrsko pištolo. S hitrostrelno pištolo je bil tri leta zapovrstjo državni prvak, dosegel pa je tudi štiri posamične državne rekorde. Ves čas je eden glavnih članov uspešne rečiške ekipe, s katero je v samostojni Sloveniji dosegel neverjetnih 81 ekipnih naslovov državnih prvakov, sam pa je državni prvak v posamični konkurenci postal kar dvanajstkrat. Poleg domačih tekmovanj je bil tudi član slovenske reprezentance, ki jo je zastopal na svetovnih pokalih v Evropi, Ameriki in Avstraliji. V letu 2010 je na neuradnem svetovnem prvenstvu veteranov v Plznu (Češka) postal dvakratni svetovni prvak.

Brez njegovih dosežkov Strelsko društvo Rečica pri Laškem ne bi bilo najboljše strelsko društvo v Sloveniji, Občina Laško pa ne bi bila prepoznavna kot občina, kjer domujejo najboljši strelci v Sloveniji.

Andrej Brunšek se po zaključku tekmovalne kariere ni ustavil, temveč je leta 2012 prevzel vodenje Strelskega društva Rečica pri Laškem in s svojo vizijo delovanja društvo še dodatno razvil do te mere, da je danes še bolj prepoznavno tudi izven meja naše dežele. Njegov prvi večji cilj je bila organizacija Državnega prvenstva v streljanju z zračnim orožjem, ki ga je društvo organiziralo leta 2014. Takoj za tem se je s svojimi kolegi lotil temeljite prenove in razširitve obstoječega strelišča v Rečici, ki je bil dokončan v letu 2019. Že leta 2021 je Andrej na prenovljeno strelišče v Laško pripeljal Evropski pokal, ki je drugo najmočnejše tekmovanje pod okriljem Evropske Strelske zveze. Sodobno strelišče poleg izvedbe mednarodnih tekmovanj omogoča najboljše možne pogoje za trening mladih strelcev, česar Andrej na svoji tekmovalni poti ni imel, imel pa je vizijo, kako to doseči in to mu je več kot uspelo.

Z navedenimi uspehi si je Andrej Brunšek v 53-letni strelski in organizacijski karieri zagotovo zaslužil najvišje občinsko priznanje za vrhunske dosežke v tekmovalnem športu, saj bomo lahko sadove njegovega dela želi še daleč v prihodnosti.

Srebrni grb se podeli Antonu Šterbanu za dolgoletno predano delo na področju planinstva.

Anton Šterban je v svojem domačem okolju zelo priljubljen in spoštovan, predvsem zaradi svojih pozitivnih lastnosti. Je skromen in tih človek, ki se ne rad izpostavlja. Je pa vedno pripravljen pomagati, naj si bo z nasveti ali pa z delom samim. Njegov odnos do dela, bivših sodelavcev, sokrajanov, je namreč izjemen. Izredno skrb ima tudi za urejanje zadev v svojem življenjskem okolju. Ni mu vseeno, če na Strmci, Šmihelu ali Kuretnem ni kaj tako kot bi moralo biti. Aktivno se vključuje v vse akcije krajevne skupnosti. Tako na področju infrastrukture kot na drugih družbenih področjih. V Krajevni skupnosti Laško, pa tudi širše v občini Laško, si lahko le želimo, da bi imeli še več takšnih krajanov, ki ne bi skrbeli le okoli svojega hišnega praga, temveč da vidijo tudi malo dlje naokoli. Ne skrbi samo za sebe, ampak tudi za druge krajanje. Problematiko, za katero mu je mar, je spoznal v času članstva v organih krajevne skupnosti.

Že od mladih nog je predan planinstvu. V drugem razredu osnovne šole se je včlanil v planinsko društvo. Po končani osnovni šoli se je zaposlil v tovarni Volna Laško, kjer so ga pritegnili v delovanja planinske skupine. S sodelavci je začel zahajati v hribe in ob tem pritegnil še sosede iz Kuretnega, Mavrijeve, Koširjeve in Veligovškove. Leta 1965 se je udeležil tečaja za mladinske planinske vodnike v Trenti. Tistega leta je z vrstniki iz Kuretnega začel hoditi po Slovenski planinski transversali. Udeleževali so se pohodov in orientacijskih tekmovanj, ki so jih organizirala sosednja planinska društva. Po vrnitvi s služenja vojaškega roka v Lovranu pri Reki so ga marca 1968 na ustanovnem zboru mladinskega odseka planinskega društva izvolili za načelnika tega odseka. Izvajali so številne aktivnosti in med drugim sodelovali v planinski Titovi štafeti iz Triglava do Jajca v Bosni. Kot načelnik laških mladincev se je za nagrado za dobro sodelovanje v tej akciji udeležil osrednje svečanosti mladih planincev Jugoslavije v Jajcu.

Med delom v tekstilni tovarni je ob delu izdelal poklicno šolo za kovinarja. Po letu 1970 je tekstilna tovarna zašla v težave in morala je zmanjšati število zaposlenih. Tone si je našel novo zaposlitev v TIM-u Laško kot ključavničar. Strojno opremo je montiral po celotni Jugoslaviji. V novem podjetju je nadaljeval s planinsko dejavnostjo. Postal je neformalni vodja planinske skupine TIM Laško, ki je pod njegovim vodstvom krepila dejavnost in pritegnila večje število zaposlenih. V planinskem društvu

je bil predsednik od leta 1976 do 1978, po razvitju društvenega prapora pa je postal prvi praporščak društva.

Za vodenje mladinskega odseka in delo z mladimi je prejel srebrni in zlati znak Mladinske komisije PZS, za posebne dosežke pa še Zaslužni znak Mladinske komisije PZS. Za mentorsko delo med mladimi je prejel Tone posebno priznanje občinske organizacije ZSMS Laško.

Ob vodenju planinske skupine TIM Laško je leta 1990 ponovno prevzel dolžnost predsednika planinskega društva. Za novo leto 1992 je organiziral prvi novoletni pohod na Govško brdo. Ta njegova odločitev se je pokazala kot dobra, saj je bilo od takrat že 32 teh pohodov in nič ne kaže, da bi se z njimi prenehalo. Po šestih letih je predsedovanje društvu predal naprej. Takrat je po reorganizaciji vodniške službe v Sloveniji pridobil licenco planinskega vodnika, ki jo zaradi vodenja izletov skladno z veljavnimi predpisi pravočasno obnavlja. Vodniška komisija PZS mu je leta 2014 podelila priznanje – častni vodnik.

Po letu 2003 je prevzel vodenje planinske skupine v laškem društvu upokojencev, ki jo je tudi ustanovil. Upokojenec je začel enkrat mesečno vabiti na izlete v hribe in tako je nastala neformalna izletniško planinska skupina.

Novembra leta 1990 so organizirali prvi pohod po trških mejah Laškega, ki se je dobro uveljavil kot tradicionalna prireditel. Ta pohod se je pozneje razdelil na pohod po levem in po desnem bregu Savinje. Sčasoma je pohod po levem bregu postal Pohod po trških mejah Laškega, pohod po desnem bregu pa se je preimenoval v Pohod po poti treh cerkva. Za vsakoletno izvedbo slednjega posrbi Tone z javnim zavodom STIK.

Njegovo zavzeto dolgoletno delo so opazili v društvu, v meddruštvenem odboru in na PZS, tako da je prejel več društvenih in meddruštvenih priznanj, bronasti, srebrni in zlati častni znak PZS. PZS mu je leta 2017 podelila Svečano listino za izjemno predano delo v PD Laško in PZS za več kot 50 letno vodenje planincev po gorah.

Srebrni grb se podeli Dragu Pušniku za dolgoletno predano delo na kulturnem in družbenem področju.

Drago Pušnik je že vsa leta zelo aktiven v kraju in občini. Posebej pa je zadnja leta aktiven kot član sveta KS Šentrupert. Že pet mandatnih obdobj je član sveta KS, od tega je zadnja tri mandatna obdobja od 2010 do 2022 predsednik sveta KS. Prva dva mandata od 2002 do 2010 je bil član Komunalnega odbora Občinskega sveta Laško. Vseskozi si prizadeva za razvoj krajevne skupnosti, kar se odraža predvsem v modernizaciji cest, izgradnji vodovodnega omrežja, ureditvi vaških jeder in pridobitvah v društvih. V zimskem času nesebično in z odgovornostjo skrbi za prevoznost cest v celotni krajevni skupnosti.

Kot samostojni podjetnik je bil aktiven član Obrtne zbornice Laško. Že od rane mladosti je član Kulturnega društva Trobni Dol, katerega je bil dlje časa tudi predsednik, vseskozi sodeluje v upravnem odboru, bil je tudi vodja posameznih sekcij, trenutno pa zastopa društvo v Zvezi Možnar. Sodeluje na vseh društvenih prireditvah, od kulturnih do športno družabnih, predvsem pa na etno prikazih v kraju in občini, saj je dober poznavalec bogatega ljudskega izročila.

Drago Pušnik je že dolga leta član Moškega pevskega zbora Laško in prejemnik več priznanj oz. Gallusovih značk. Zadnja leta je tudi član Mešanega pevskega zbora Šentrupert in Okteta Šentrupert.

Srebrni grb se podeli Boštjanu Vrščaju za prispevek na področju turizma, kulturnega in družabnega življenja v Laškem.

Boštjan Vrščaj veliko časa posveča obujanju dogajanja v starem mestnem jedru. Pričel je z organizacijo srečanja prebivalcev starega mestnega jedra, katero so meščani več let zapored organizirali v decembru. Je tudi avtor in skrbnik Facebook strani Laško in Laščani nekoč. Na njej s starimi fotografijami in razglednicami obuja utrip življenja v Laškem v preteklosti. Zamisel za objavljanje starih fotografij na Facebooku je pred približno šestimi leti dobil od Slatinčana Roberta Reicha, ki skrbi za stran Rogaška Slatina nekoč. Od takrat s pomočjo ljudi, ki z njim delijo svoje stare fotografije, ohranja spomin na življenje Laščanov pred več desetletji in na ta način ustvarja digitalni

arhiv za prihodnje generacije. Na strani Laško in Laščani nekoč je objavil že več kot 2000 fotografij, še približno enkrat toliko jih ima v svojem arhivu.

Je aktualni predsednik Turističnega društva Laško in pod njegovim vodstvom je društvo leta 2019 praznovalo častitljivih 130 let delovanja. V sklopu društva vsako leto organizira več kavarniških večerov, s katerimi odstira znane obraze in zanimive zgodbe preteklosti, ki so tako ali drugače povezane z našo občino.

Boštjan Vrščaj je bil pobudnik in organizator več čistilnih in olepševalnih akcij v Laškem (Očistimo Laško), kjer je mesto z okolico čistilo večje število društev in posameznikov, katera je zbral pod skupnim sloganom Laško, naše mesto. Prav tako je bil Boštjan idejni in organizacijski vodja prireditve Laško med obema vojnama, s katero je Laško leta 2017 obeležilo 90 let mestnih pravic in 790 let pridobitve trških pravic. Prireditev je s povezovanjem večjega števila laških društev, zavodov, obrtnikov in drugih organiziral tudi leta 2018.

Prav tako je kot pobudnik in organizator v sklopu Turističnega društva podpisan pod organizacijo kulinaričnega festivala GUŠTfest Laško, kjer mu je kljub težkim koronskim časom uspelo združiti večje število društev, podjetij in zavodov, tudi osnovni šoli in vrtec. V Laško je uspel pripeljati vrhunske kulinarične mojstre, s tem pa postaviti prireditev na kulturni-turistični zemljevid dogajanja v mestu.

Kljub težkim časom in razmeram za turizem med koronskim obdobjem je z ženo ohranil in vodil edino trgovino s spominki v starem mestnem jedru Katka, kjer se lahko ustavijo turisti in kupijo katerega izmed laških tradicionalnih spominkov. Večkrat samoiniciativno poskrbi za urejenost, olepšanje in okrasitev osrednjega laškega trga.

Na dnevih slovenskega turizma je bil član ekipe Zgodovinarjev (večino preostalih članov so sestavljali zaposleni Thermane Laško), ki je s strani Slovenske turistične organizacije prejela priznanje za finalista Sejalca za VR doživetje »Spremeni tok zgodovine«, ki vključuje inovativno VR doživetje, temelječe na zgodbi grofov Celjskih.

Ob 150. obletnici Prostovoljnega gasilskega društva Laško (leta 2020) je izdal avtorsko delo »Nesebično v službi ljudstva«. Ob visokem jubileju so gasilci izdali knjigo, ki je zanimiv zgodovinski in družbeni pregled izpod peresa Boštjana Vrščaja.

Bronasti grb se podeli Alojzu Primonu za predano delo na področju radioamaterstva in gasilstva.

Alojz Primon se je leta 1980 kot študent elektrotehnike vključil v Radio klub Študent v Mariboru, kjer je tudi naredil izpit za radioamaterja takratne C klase. Po končanem študiju se je leta 1982 včlanil v Radio klub Laško in bil izvoljen v upravni odbor kluba. Uspešno je naredil izpit radioamaterja A razreda. V klubu je opravljal različne naloge pomembne za obstoj in dobro delovanje kluba in sicer:

- vodja primopredajne sekcije,
- stalni predavatelj na organiziranih tečajih v Radioklubu Laško,
- član izpitne komisije Zveze radioamaterjev Slovenije,
- predsednik Radio kluba Laško od leta 2000 do leta 2009,
- sodeluje na vseh organiziranih tekmovanjih na kratkem in ultrakratkem valu,
- v klubu zadnje štiri leta vsak teden vodi SKED – druženje radioamaterjev preko radijskih valov in preverjanje delovanja klubske in osebne radijske tehnike, ki je pomembna ob izrednih razmerah,
- od otvoritve prenovljenega Kulturnega centra Laško leta 1994 in športne dvorane Tri lilije leta 1995 je bil 20 let tudi član tehnične ekipe radioamaterjev, ki je skrbela za ozvočenja, osvetlitve in pripravljanje scen raznih prireditev; ravno tako je ta ekipa izvajala vsa ozvočenja raznih kulturnih in stalih prireditev v občini Laško;
- leta 1982 je bil kot vojaški vezist in radioamater vključen v enoto za Upravne zveze in službo OJOA pri Oddelku za ljudsko obrambo Občine Laško; kot vezist te enote je bil tudi aktivni udeleženec vojne za Slovenijo na rezervni lokaciji leta 1991.

Alojz Primon je aktiven član PGD Sedraž že od leta 1977, dve leti je bil tudi predsednik. V tem času je napredoval do gasilskega častnika II. stopnje. Daljše obdobje je bil tudi član poveljstva v GZ Laško

kot informatik in sodnik gasilsko športnih disciplin. Za svoj trud in požrtvovalnost je prejel več gasilskih priznanj.

Bronasti grb se podeli dr. Alenki Hren Medved za prispevek pri odkrivanju in ohranjanju zgodovinskih dejstev s področja laške občine.

Dr. Alenka Hren Medved je leta 2011 diplomirala in nato leta 2020 doktorirala iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Od leta 2014 je zaposlena v Osrednji knjižnici Celje, kjer je vodja domoznanskega oddelka in vodja izposoje. Je članica Izvršnega odbora Zgodovinskega društva Celje.

Raziskovalno se ukvarja predvsem z zgodovino 19. stoletja Celja in okolice ter Laškega.

Je soavtorica knjige Stare razglednice Celja in urednica monografije o Občini Laško iz l. 2017, za katero je napisala tudi osrednje poglavje Laško postane trg. Ja avtorica razstav in katalogov o eni najpomembnejših zgodovinskih osebnosti v začetku 19. stoletja, duhovniku in zgodovinarju Ignaciju Orožnu, rojenem v Laškem. Prav tako je avtorica razstav in katalogov o Johannu Gabrielu Seidlu, o Industrijsko Celje in še drugih, ter glavna urednica Seidlovega zbornika. Članke je objavila v revijah Zgodovina za vse ter Časopis za zgodovino in narodopisje. Občasno objavlja strokovne prispevke o razvoju domoznanstva v slovenskih knjižnicah ter recenzije aktualnih domoznanskih in zgodovinskih knjig.

V okviru kavarniških večerov v Laškem se je pogovarjala s pisateljem Martinom Pollackom (po očetovi strani doma iz Laškega), v Muzeju Laško je predavala o življenju prebivalcev Laškega v 19. st., v Knjižnici Laško pa o Ignaciju Orožnu. V Knjižnici Laško je bila letos v sodelovanju z Muzejem Laško predstavljena njena doktorska naloga, ki je lani izšla v knjižni obliki z naslovom Premog, železnica, terme in pivo: Modernizacija in demografski razvoj Laškega v dolgem 19. stoletju, v kateri je natančno proučila demografski razvoj in življenje prebivalcev Laškega ter njegove okolice v 19. stoletju. Redno izvaja tudi domoznanska predavanja v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje v Celju.

Dr. Alenka Hren Medved je s svojim poklicnim in siceršnjim strokovno-znanstvenim delom pomembna zgodovinarica mlajše generacije za območje Celja in okolice, s poudarkom na njenem domačem kraju, Laškem. Preko dela v Osrednji knjižnici Celje ni samo raziskovalka, ampak zgodovino preko razstav, simpozijev ter sodelovanj v okviru različnih prireditev in dejavnosti približuje tudi širšemu občinstvu. Za Laško pa je kot zgodovinarica pomembna predvsem kot raziskovalka zgodovine 19. st. naše občine in kot urednica monografije Občina Laško iz l. 2017, ki predstavlja celovit in reprezentativen prikaz naše občine.

Bronasti grb se podeli Sari Čopar za vrhunske uspehe na področju športnega plezanja.

Sara Čopar je v svetovnem merilu zelo uspešna športna plezalka. Je članica športno plezalnega odseka Planinskega društva Celje Matica. Sara Čopar je ena najbolj obetavnih plezalk svoje generacije. Je aktualna svetovna mladinska prvakinja v balvanskem plezanju in aktualna svetovna mladinska podprvakinja v težavnostnem plezanju. Sicer je večkratna svetovna in evropska prvakinja v različnih mladinskih kategorijah, v letošnji in prejšnji sezoni pa je občasno že nastopila v članski konkurenci v svetovnem merilu in bila tudi uspešna.

Sara Čopar se je s plezanjem prvič srečala na laški osnovni šoli, na steni za težavnost in nižji steni za balvansko plezanje. Prva leta je trenirala pri Aleksandru Stopinšku v Plezalnem klubu Laško, potem pa decembra 2018 prestopila v Športnoplezalni odsek PD Celje Matica, kjer trenira pod vodstvom Albina Simoniča, Laščana in lanskoletnega občinskega nagrajenca, ter Jana Strmoleta. Sedaj je tudi članica slovenske članske in mladinske reprezentance v športnem plezanju.

V lanskem letu je Sara Čopar uspela v skali preplezati zelo zahtevno smer Histerija v Mišji peči z oceno 8c+, kar jo uvršča med redke športne plezalke na svetu, ki so uspeli preplezati smer takšne težavnosti.

Poleg športnih uspehov velja izpostaviti še, da je bila Sara Čopar zlata učenka OŠ Primoža Trubarja Laško, šolske uspehe pa nadaljuje tudi v srednji šoli. Je dijakinja 3. letnika I. gimnazije v Celju, 1. in 2. letnik pa je opravila z odličnim uspehom.

Bronasti grb se podeli Stanku Verstovšku za vrhunske dosežke na področju ultrakolesarstva.

Stanko Verstovšek iz Zidanega Mosta je slovenski ultrakolesar in lastnik 11 rekordov, nekaterih zapisanih tudi v Guinnessovo knjigo rekordov.

Stanko Verstovšek je neprofesionalni športnik, ki se lahko pohvali z izjemnimi dosežki na področju kolesarstva. V zadnjih letih je premikal meje mogočega in hkrati zastopal Slovenijo ter svojo ekipo na več tekmovanjih, tako na slovenski kot na mednarodni ravni. Prvotno je bil član Kolesarskega kluba Sevnica, nato Kolesarskega kluba JB Team Novo mesto, sedaj pa kolesari za KD Litijski tempomat.

Stanko je šele četrti zemljan, ki mu je v 24 urah uspelo prekolesariti več kot 900 km. Hkrati pa je prvi in edini, kateremu je to uspelo na cesti in ne na poligonu oz. na zaprti stezi. Dne 3. 10. 2020 je na 20-kilometrskem krogu, pod nadzorom mednarodnih sodnic ter v skladu s strogimi pravili WUCA (World Ultracycling Association) prekolesaril 914,02 kilometra, kar je nov svetovni rekord.

V 68. izdaji Guinnessove knjige rekordov (izšla 16. septembra 2021) je zabeleženih 27 rekordov Slovencev, od tega je kar pod 8 rekordov podpisan Stanko Verstovšek. V cestnem kolesarjenju je postavil naslednje rekorde:

- Najhitrejših 100 km (2 uri, 21 min, 42 s),
- Najhitrejših 200 km (4 ure, 44 min, 9 s),
- Najhitrejših 300 km (7 ur, 10 min, 50 s),
- Najhitrejših 500 km (12 ur, 18 min, 42 s),
- Najhitrejših 100 milj (3 ure, 48 min, 6 s),
- Najhitrejših 200 milj (7 ur, 43 min, 50 s),
- Najhitrejših 300 milj (11 ur, 51 min, 17 s),
- Najdaljše 24-urno cestno kolesarjenje (914,02 km).

Na tekmovalni ravni se prav tako lahko pohvali z izjemnimi dosežki. Največji uspeh doslej je dosegel leta 2019 na Evropskem prvenstvu v kolesarjenju na 24 ur, kjer je osvojil prvo mesto ter s tem naslov evropskega prvaka. Lani je na ultramaratonski dirki preko Italije, imenovani RAI, osvojil 2. mesto. S 729 km dolgo traso je opravil v času 27 ur in 5 minut oz. s povprečno hitrostjo 26,85 km/h. Letos (2022) je ponovil uspeh na kolesarskem maratonu SLO24Ultra, ki je veljal tudi kot četrto evropsko prvenstvo svetovne ultra kolesarske zveze (WUCA) in zmagal. Prevozil je 891 km.

Pripravila:
Tanja Grabrijan,
višja svetovalka

Janko Cesar,
predsednik KMVVI, l. r.

